

Yoel Kitabı ve Laodikyalı Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı On Dört

Jeff Pippenger
2025-12-20

On dört numara

"Tanrı'nın harika işleri"nin tarihi, aynı zamanda "ne kadar daha" şeklindeki peygamberce soruyla da temsil edilir. Bu ikisi ve daha birçok simgeyle ifade edilen tarih, yüz kırk dört binin mühürlenme zamanını temsil eder. O dönemde, gerçek "son yağmur" mesajı ile diğer birçok sahte "son yağmur" mesajı üzerine bir tartışma vardır. Yalnızca bir tane gerçek "son yağmur" mesajı vardır. Tanrı'nın harika işlerini gerçekleştirdiği kutsal tarihin olay örgüsü, "yeni şarap"ın bir kesimden mahrum bırakılırken diğer kesimin üzerine döküldüğü Yoel kitabının bağlamına yerleştirilmiştir.

Joel kitabında dikkat edilmesi gereken birkaç karşıtlık vardır. "Parable" kelimesinin kökü "yanına koymak" anlamına gelir ve doğası gereği iki sınıfın karşıtlığını içerir. Daha önce Joel kitabındaki bazı "karşıtlıklar"a değinmiş, Kudüs'ü yöneten sarhoşların taktığı kibir tacının, görkem tacını takanlarla karşı karşıya konulduğunu belirtmiştik. Sevincin simgesinin utanmanın karşıtı, ama aynı zamanda onun bir karşılığı olduğunu henüz paylaşmadık; öyledir ve bunu göstermeyi amaçlıyoruz. Alfa ve omega konusu da Joel kitabında yer alır ve ilk olanın sonuncuyu örneklemesi ilkesi, Elçilerin İşleri'ndeki Petrus'un iki vaazıyla da doğrulanır.

Elçilerin İşleri'nin ikinci bölümü Pentekost gününde sabah saat 9'da (üçüncü saat) geçer; üçüncü bölüm ise akşam sunusunun zamanı olan dokuzuncu saatte (öğleden sonra 3) geçer. Elçilerin İşleri 2'de Petrus'un duyurduğu mesaj özel bir evin üst odasındadır, ama üçüncü bölümdeki vaazını tapınakta verir. Her iki toplantıda da tövbeye çağrı onları birbirine bağlar. Aynı mesaj, avlu ile tapınak arasında bölünen Pentekost mesajı içinde bir ikileme simgesi olarak iki coğrafi mekânda yer alır. Vahiy 11'de Yuhanna'ya tapınağı ölçmesi, ama avluyu dışarıda bırakması söylenir; çünkü o, uluslara verilmiştir.

Bana değneğe benzer bir kamış verildi; melek de durup şöyle dedi: Kalk, Tanrı'nın tapınağını, sunağı ve orada tapınanları ölç. Fakat tapınağın dışında bulunan dış avluyu dışarıda bırak ve onu ölçme; çünkü o uluslara verilmiştir; onlar da kutsal kenti kırk iki ay ayak altında çiğneyeceklerdir. Vahiy 11:1, 2

Böylece, iki vaazın tekrarı ve bu vaazların yapıldığı yerlerin ayrılığı, Yoel kitabında geç yağmur için iki muhatabı tanımlar. Bu muhataplardan biri tapınak dışındaki Yahudi olmayanlar, diğeri tapınaktaki Yahudilerdir. Yaşayanların yargısında önce Tanrı'nın evi yargılanır; 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar tapınak yargılanır, Pazar yasasından insanlığın lütuf kapısının kapanışına kadar ise Yahudi olmayanlar yargılanır. Bu yargı, Petrus'un Yoel kitabında ortaya konduğunu belirttiği geç yağmur sırasında gerçekleşir. Elçilerin İşleri'nin ikinci ve üçüncü bölümlerinde temsil edilen bölünmede avlu (Yahudi olmayanlar) ile tapınak (Tanrı'nın kilisesi) arasındaki

ayrım, Yoel'deki ilk yağmur ile geç yağmur ayrımıdır. İlk yağmur 11 Eylül'de geldi ve Tanrı'nın tapınağı yargılanırken dökülmektedir. Bu süreç tamamlandığında, geç yağmur avludaki Yahudi olmayanların üzerine dökülür.

Öyleyse, ey Siyon'un çocukları, sevinin ve Tanrınız Rab'de coşun; çünkü size erken yağmuru hakkıyla verdi ve birinci ayda sizin için yağmur, erken yağmur ve geç yağmur yağdıracak.
Yoel 2:23.

Şu anda amacım sevinç ile utanma arasındaki peygamberlik ayrımını ortaya koymak değil; ancak ayet, son yağmur mesajı nedeniyle Tanrı'nın halkına "sevinin" diyor. Son yağmur mesajı, Tanrı'nın halkında peygamberce bir sevinç uyandırır. Bununla birlikte, önceki ya da erken yağmurun ve ardından gelen son yağmurun konusu, bir kenara bırakılmış ama hayranlıkla bakılmış olan tökezleme taşının bir tasviridir. Nihayetinde baş taşına dönüşen köşe taşı simgesi, hem Tanrı'nın hem de halkının gözünde hayranlık uyandırandır.

Mucizevî taş, peygamberliğin Alfa ve Omegası'nı temsil eder. Peygamberlik uygulaması bakımından Alfa ve Omega ilkesi, kendi Sözü'nde Alfa ve Omega tarafından defalarca beyan edilmiştir ve O Söz'dür. Bu nedenle, bu ilkeye dair açığa çıkarılmış olan her ne varsa, bize ve çocuklarımıza sonsuza dek açıklanmıştır. 1863 yılı, Kutsal Kitap peygamberliğinin tepe taşıdır ve 1844'ten 1863'e kadar uzanan üçüncü meleğin döneminin de tepe taşıdır. 1844, o peygamberlik döneminin temel taşıydı; 1863 ise tepe taşıydı. 1844'ten 1863'e kadar olan dönem, tıpkı 538'den 1798'e kadar olan dönem gibi belirlenmiş bir peygamberlik dönemidir. Tanrı'nın belirlemiş olduğu bir şeyi insanlığın bilmiyor olması, o şeyi belirlenmemiş kılmaz!

Önceki makaleyi aşağıdaki pasajla bitirdik.

Bana, Tanrı'nın halkıyla olan ilişkisinin bazı bakımlardan Musa'nın İsrail'le olan ilişkisine benzer olduğu gösterildi. Zor durumlarda Musa'ya karşı sızlananlar vardı ve ona karşı da sızlananlar olmuştur. Testimonies, cilt 3, 85.

1863'te James White, "bazı açılardan" "İsrail için Musa'yı" temsil etti.

1844'ten 1863'e kadar olan dönem, Kızıldeniz'deki kurtuluştan ilk Kadeş'e kadarki dönemle temsil edilmiştir. İlk Kadeş alfadır, ikinci Kadeş ise omegadır; Kadeş'e uzanan iki kırk yıllık dönem vardır ve her ikisi de isyanla sona erdi.

Peygamberlik Ruhu, Kızıldeniz'den geçişi 1844'ün büyük hayal kırıklığıyla ilişkilendirir. Kutsal Kitap, Kızıldeniz'den geçişi çarmıhla ilişkilendirir ve Bayan White, çarmıhta öğrencilerin yaşadığı hayal kırıklığının 1844'ün büyük hayal kırıklığını örneklediğini doğrular. Rabbin isteği, doğrudan Vaat Edilmiş Topraklar'a girmektir ve Vaat Edilmiş Topraklar'a girişin coğrafi işareti Jericho'ydu; nitekim 2025 Aralık ayının ikinci haftasında arkeologlar antik Jericho'yu yeni kazılarla ortaya çıkardılar—ama orada buldukları yıkılmış surların, kuşatmalarda her zaman olduğu gibi içe doğru değil, hepsinin dışa doğru devrilmiş olduğunu görüp şaşkınlığa uğradılar. Antik bir kuşatmada surlar dövülerek yıkılır ve içe doğru itilir. Jericho'da ise öyle değil.

Kâhinler borazanları üfleyince halk bağırdı; halk borazan sesini duyup büyük bir haykırıyla bağırınca, duvar dümdüz yıkıldı; bunun üzerine halk, her biri karşısına düştüğü gibi doğruca kente girip kenti ele geçirdi. Yeşu 6:20.

Arkeologlar ayrıca içinde yiyecek bulunan küpler buldular; bu da duvarlar yıkıldığında bunun uzun, yıpratıcı bir kuşatma olmadığını gösteriyordu. Bu bulgu, arkeoloji ekibi arasında şu soruyu da yanıtladı: Eriha'nın düşüşüne dair İncil kaydı neden onların bir tepe ya da rampa üzerinden Eriha'ya "yukarı" çıktıklarını belirtir? Artık biliyorlar ki bu rampa, duvarlar dışı doğru yıkıldığında oluşmuştu.

Vaat Edilen Topraklara girildiğini ilan eden ilk engel, nüfuz ve zenginlik sahibi bir şehir olan Eriha'ydı. Eriha 1863'tür ve Eriha, sadece Pazar yasası dönemi için bir örnek olarak değil, aynı zamanda yıkılışı ve yeniden yükselişiyle bağlantılı olarak da Kutsal Kitap'taki peygamberlik sözlerinin konusudur. Eriha'nın üzerine ilan edilmiş kendine özgü bir peygamberlik laneti de vardı. Yeşu, Eriha'yı yeniden kuracak kişi üzerine bir lanet ilan etti ve böylece o lanetli şehri yeniden inşa ederken Eriha'yı yeniden kuracak kişinin en küçük ve en büyük oğullarını kaybedeceğini belirtti. Oğullardan biri temelin atılması sırasında, diğeri ise kapıların dikilmesi sırasında kaybedilecekti. Bu peygamberlik sözü yerine geldi ve bunun gerçekleşmesine ilişkin kayıt Kutsal Kitap'ta yer alır; bu da Eriha'yı yerleşik bir Kutsal Kitap sembolü hâline getirir.

Onun tarihsel yıkılışında ve kehanet niteliğindeki lanetinde, ve o kehanetin tarihte gerçekleşmesinin ardından, 1863'te Eriha hakkında konuşan üç tanık buluruz. Bu üç tanıklığın tümü 1863'e uygulanmalıdır. Bu üç tanık, tıpkı kendi kırk yıllık dönemlerinin sonunda peygamberî olarak duran üç Musa gibi birlikte durur. Bu kırk yıllık dönemlerden biri Millerit tarihle açıkça örtüşür; bu da her bir kırk yıllık dönemin sonunda Musa'nın üç temsilinin, 1863'ün tarihi, yani üçüncü meleşin tarihiyle uyumlu olduğunu ortaya koyar.

Musa'nın kırk yılının bu üç tanığından ikisi Kadeş'te sona erer; kırk yılın üçüncüsünün sonu Şeria Nehriydi ve ikincisinin sonu Kızıldenizdi. İlk kırk yılın sonu Musa'nın Mısır'dan kaçışıydı. Üçü de, İbrahim'in Mısır'daki dört yüz otuz yıllık esaret kehanetinin yerine gelmesiyle Mısır'dan bir kaçışı anlatır.

Musa'nın, sonları (doruk noktası) Mısır'dan bir tür kurtuluşu temsil eden üç kırk yıllık dönemi, İbrahim'in Mısır esaretine girilip oradan kurtuluşa erileceğine dair peygamberliğinin gerçekleşmesiydi. İbrahim'in antlaşma vadinin önceden haber verilen kurtarıcısı olarak, Musa'nın kendisi, adının anlamının da belirttiği gibi, hayatına sudan kurtarılarak başladı. Ardından Musa Tanrı'nın halkını Kızıldeniz'in sularından geçirdi ve sonra da Şeria Nehri'nin temsil ettiği kurtuluşun kıyısına götürdü. Musa'nın hayatının alfası Nil'in suyundan kurtarılışıydı; omegası ise Şeria Nehri'nin sularının temsil ettiği kurtuluştı. Musa'nın hayatının alfası, adının belirlediği deneyimle tasvir edilir; ve dindar kişiler olan anne babası, bebeğin — kırk yıl sonra bir Mısırlıyı öldürdüğünde kendisinin de maruz kalacağı gibi — ölüm cezasına çarptırıldığını biliyorlardı. Oğullarının ölüm hükmünden kurtarılması gerektiğini bilen bu dindar anne baba, onun için İbranî dünyasından Mısır dünyasına geçen bir sandık hazırladılar; tıpkı Musa'nın kırk yılın sonunda Mısır dünyasından İbranî dünyasına geçmesi gibi.

Musa, sudan kurtuluşunda Nuh'un hikâyesini yineledi. İbrahim'in dört yüz otuz yıllık ahit kehanetinin "kurtarıcısı" olarak Musa'nın ilk kez anılması, Tanrı'nın insanlıkla antlaşmaya girdiği tarihin bir tekrarıydı; böylece İbrahim'in seçilmiş bir halkla ilgili ahit kehaneti, bütün insanlığa yönelik ahit vaadiyle bir araya getiriliyordu. Bu, bebek Musa'nın Firavun'un kızına teslim edilmesinde bir vaftizi işaret eder; çünkü ölüm, anne-babanın yaptığı işle kabul edilir, defin su üzerindeki tekneyle temsil edilir ve diriliş ise Firavun'un kızıdır.

Musa'nın hayatı, Nuh'un gemisiyle tipolojik olarak örneklenen bir vaftizle başlar. Bu da başlangıçtan itibaren "8" sayısının Musa ile ilişkilendirildiği anlamına gelir; çünkü onun antlaşma ilişkisinin kökü, Nuh'un antlaşmasından gelen "8" sayısıyla başladı ve onun görevi "sekizinci" günde sünnet törenini tesis etmekte. Sonra sınıandı ve tam da bu törende başarısız oldu. Musa'nın hayatı bir vaftizle başlar ve kırk yıl sonra, Mısırlı Musa'nın öldüğü ve bütünüyle İbrahim'in oğlu hâline geldiği dönüm noktasını işaretleyen bir ölüm (bir Mısırlının ölümü) vardır. Musa'nın ilk kırk yılının başı ve sonu bir vaftizle temsil edilir. İlki İbrani'den Mısırlı'ya, sonuncusu ise Mısırlı'dan İbrani'ye bir geçişi gösterir. Bundan kırk yıl sonra Musa, Tanrı'nın halkını Kızıldeniz'in vaftizinden geçirir; yolculuğu Şeria'daki vaftize doğrudur, ama oraya hiç varamadı.

Tanrı'nın halkı, Yeşu'nun önderliğinde, Musa olmadan Vaat Edilen Diyar'a girdi; çünkü o, Ürdün Nehri'ndeki vaftiz gerçekleşmeden hemen önce öldü. Musa söyledi ve Petrus da tekrar etti ki: Rab Tanrının Musa gibi bir peygamber çıkaracaktır. Musa tarafından simgelenen peygamber Mesih'ti ve O, işine tam olarak Musa'nın bıraktığı yerden başladı. O, işine kendi vaftizinde başladı ve o vaftiz, Yeşu'nun eski İsrail'i Ürdün'den geçirek Vaat Edilen Diyar'a girdiklerinde onları vaftiz ettiği aynı yerde gerçekleşti. İnciller bize Yuhanna'nın Bethabara'da vaftiz etmekte olduğunu bildirir; burası geçit noktasıdır ve feribotla geçiş anlamına gelir.

Kızıldeniz, Mısır'ın isyanının simgesidir; bu çizgide Musa'nın peygamberî tanıklığının doğru olduğunu ortaya koyar. Nil Nehri'nden Kızıldeniz'e (bazen bir nehir olarak da adlandırılır) ve oradan Şeria'ya. "Sudan kurtarılan" anlamına gelen Musa, tanıklığını kurtuluşun suyunda başlatır ve bitirir; bu suların her biri iki sınıf ibadet edeni ortaya çıkarır.

Musa'nın ilk kırk yılı birinci meleğin mesajını temsil eder; ikinci kırk yılı ikinci meleğe, üçüncü kırk yılı da üçüncüye karşılık gelir. Üç melek, kendilerine özgü peygamberlik niteliklerine sahiptir; öyle ki üç mesajın tamamı ilk mesajda temsil edilir. Bunu, Daniel kitabının ilk üç bölümüyle bağlantılı olarak yıllardır kamuya açık biçimde gösterdik.

Daniel 1. bölümde Tanrı'dan korktu ve Babil yemeklerini yemeyi reddetti; ardından gelen beslenme ve görünüşle ilgili ikinci sınamada Tanrı onu yüceltti; bu da bizzat Nebukadnetsar tarafından gerçekleştirilen yargıya ve üçüncü sınamaya yol açtı. Daniel 1. bölüm, Vahiy 14'teki birinci melektir; Daniel'in beslenme ve görünüşle ilgili ikinci sınamada yaptığı gibi "Tanrı'dan korkun", "O'na yücelik verin" diye ilan eder; çünkü Nebukadnetsar'ın "yargı saati" gelmiştir.

Musa'nın hayatının ilk kırk yılı, anne babasının Tanrı'dan korkması sayesinde mümkün oldu. Firavun'un kızı suda sepeti gördüğünde, Musa ikinci sınavı, yani görsel sınavı geçmişti. Sonra Firavun'un kızı onun ölmeyeceğine karar verdi. Yargı da ilk kırk yılın sonunda geldi; Musa bir Mısırlıyı öldürünce Mısır'dan kaçmak zorunda kaldı.

İkinci kırk yıllık dönemde, Vahiy 14'te Babil'in düşüşünü ilan eden ikinci melek, Mısır'ın düşüşüyle temsil edilmişti. O düşüşte, kırk yılın sonunda Tanrı'nın kudretinin muazzam bir tezahürü görüldü; tıpkı 1844'teki Gece Yarısı Çağrısı sırasında ikinci meleğin mesajının sonunda olduğu gibi.

Üçüncü kırk yıllık dönem, ölüm hükmünün neredeyse tüm cemaat hakkında ilan edilmesiyle başlar ve o cemaatin lideri hakkında verilen ölüm hükmüyle sona erer.

Bayan White, görevimizin üç meleğin mesajlarını birleştirmek olduğunu belirtir.

"Rab, dünyanın günahkârlığı sebebiyle dünyayı cezalandırmak üzeredir. Kendilerine verilmiş olan ışığı ve hakikati reddettiklerinden ötürü dinî kurumları cezalandırmak üzeredir. Birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajlarını birleştiren büyük mesaj dünyaya verilmelidir. Bu, çalışmamızın ağırlık noktası olmalıdır." Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Yorumu, cilt 7, 950.

Musa'nın ilk kırk yılı Vahiy 14'ün birinci meleğini temsil eder ve ikinci kırk yıllık dönemi ikinci melektir, üçüncü kırk yıllık dönem ise üçüncü melektir. Bizim "büyük mesajımız", "birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajlarını" birleştirmektir; bu da Musa'nın üç sembolünün tümünü 1863'e yerleştirir ve dolayısıyla Pazar yasasında üç Musa vardır.

1844 ile 1863 arası, Kadeş'e götüren her iki kırk yıllık dönemin iki tanığını içerir. İlham, üçüncünün birinci ve ikinci olmadan var olamayacağını bildirir; Musa'nın hayatının ilk kırk yılı da 1844'ten 1863'e kadar olan dönemi temsil etmelidir. 1863'te, Musa'nın Mısırlıyı öldürmesi; Musa'nın otorite asasıyla kayaya vurması; ve altın buzağı isyanının tarihinde Tanrı'nın yüceliğini görmeyi istemesi yer alır. 1863'te ve Pazar günü yasasında üç Musa vardır ve hepsi kırk yaşındadır.

Musa'nın üç döneminin her biri suyla gerçekleşen bir kurtuluş içerir; sepetteki Musa, Kızıldeniz'den geçen Musa ile, o da Musa'nın Şeria Nehri'ndeki iki olayıyla örtüşür: Nil, Kızıldeniz ve Şeria'da iki kez. Kurtuluş suları üç dönemin her birinde temsil edilir; çünkü hepsi, kurtuluş suyunun döküldüğü geç yağmur dönemine tekabül eder.

Üçüncü kırk yılın sonunda Musa asasıyla kayaya vurdu. İkinci kırk yılın sonunda asası Kızıldeniz'i yardı. Birinci kırk yılın sonunda Mısır otoritesinin asasını reddetti, kendi halkıyla birlikte acı çekmeyi seçti.

Birinci dönemin sonunda bir Mısırlı öldü; ikinci dönemin sonunda ise Mısır'ın ordusu, ilk doğanları ve önderliği öldü. Üçüncü dönemin sonunda ise İsrail ulusu, Harun ve Musa'nın hepsi ölmüştü. Bunlar, her biri "satr üstüne satır" ilkesiyle 1844'ten 1863'e, yani üçüncü meleğin tarihine karşılık gelen üç paralel tarihtir; bu tarih ise 11 Eylül'den Pazar yasasına kadar olan dönemi ve kurtuluşun sularının döküldüğü Pentikost mevsimini temsil eder.

Musa, Kadeş'teki iki isyanın her ikisinde de bulunur ve Kadeş isyanlarının her ikisi de kendi dönemlerinde birer tepetaşdır. Her ikisi de 1863'ü temsil eder; bu yıl, 1844'teki alfa ile başlayıp 1863'teki tepetaşıyla sonuçlanan üçüncü meleğin döneminin de tepetaşdır. Temel taşı olarak başlayan ve tepetaş olarak sona eren taşın görkemli ışığı dikkate alındığında, tepetaşının

peygamberlik açısından her zaman daha büyük olduğu görülür. Pentekost mevsiminin başındaki birkaç damla, tepetaşı olan Pentekost günündeki tam bir dökülüşe yol açarak bu gerçeği ortaya koyar.

11 Eylül'de serpiştirme başladı ve Pazar Yasası'ndaki tam dökülüşe sona erer. Bu hakikat, ikinci ve omega Kadeş'te Musa'nın günahını, ilk, alfa Kadeş isyanındaki başkaldırıdan daha büyük bir günah olarak tanımlar. Alfa isyanı bütün bir ulusun ölümüne yol açtı ve omega isyanı bir adamın (Musa'nın) ölümüne yol açtı; fakat tek bir adamın günahı, tüm ulusun kolektif günahından daha büyüktü. Günah işleyen kişi ölür ve o düzeyde Musa'nın günahıyla herhangi bir İsrailinin günahı arasında bir ayrım yoktur; ama peygamberlik açısından Musa'nın Mesih'i ikinci kez vurması daha büyüktü, çünkü bu o kırk yıllık dönemin doruk noktasıydı.

İkinci omega Kadeş'te Musa'nın isyanı, İsrailoğullarının Yeşu ve Kalev'in mesajını reddetme isyanından daha büyük bir günahı. Musa peygamberi olarak 1863'te konumlanır; isyanı nedeniyle çölde burada ölür. Musa ayrıca, eski antlaşma halkının isyanı yüzünden çölde öldüğü 1863'te de yer alır; ancak Musa o isyana katılmamıştır. 1863 Pazar yasasıyla örtüşür; Harun'un altın buzağı isyanı da öyle. Kadeş, 1863 ve Pazar yasasıyla örtüşen o tarihte Musa, Tanrı'nın yüceliğini görmek için dua etmektedir.

Kadeş 1863'ü temsil eder ve Musa her iki Kadeş'te de bulunur; bu nedenle, Kutsal Kitap'tan iki tanığa dayanarak, bunların ikisi de kilit taşı olduğundan, Kadeş'te sona ermeyen üçüncü kırk yıllık dönemin de 1863'ü temsil ettiğini tespit ederiz. Orada "kutsallaştırılmamış Musa", Kayayı reddettiği için Mesih'i yeniden çarmıha geriyor. 1863'te ve Sina'da Yasa'nın verilişi sırasında, "kutsallaştırılmamış Musa" Tanrı'nın karakterini arıyor. 1863'te Musa hem bilge hem de akılsız bir bakireyi temsil eder.

"Ferisi ile vergi tahsildarı, Tanrı'ya tapınmaya gelenlerin ayrıldığı iki büyük sınıfı temsil ederler. Bu sınıfların ilk iki temsilcisi, dünyaya doğan ilk iki çocukta görülür." Christ's Object Lessons, 152.

Kadeş'te ve 1863'te Musa, "Tanrı'ya tapanların bölündüğü iki büyük sınıfı" temsil eder. Musa, tıpkı Petrus gibi, yüz kırk dört binin bir örneğidir.

"Ferisi ve vergi görevlisinin temsil ettiği her bir sınıf için, elçi Petrus'un yaşamında bir ders vardır. Öğrenciliğinin başlarında Petrus kendini güçlü sanıyordu. Ferisi gibi, kendi gözünde 'diğer insanlar gibi değildi.' Mesih, ihanete uğramasından önceki gece öğrencilerini, 'Bu gece hepiniz benden ötürü sendeleyeceksiniz' diye önceden uyardığında, Petrus güvenle, 'Hepsi sendeletse bile ben sendelemem' diye ilan etti. Markos 14:27, 29. Petrus kendi tehlikesini bilmiyordu. Kendine güveni onu yanılttı. Ayartıya dayanabileceğini sanıyordu; ama birkaç kısa saat içinde sınav geldi ve lanetler okuyup yeminler ederek Rabbini inkâr etti." Mesih'in İbret Dersleri, 152.

Pazar yasasında, yani 1863'te, Petrus iki sınıfı temsil eder: canavarın işaretini alanlar ya da Tanrı'nın mührünü alanlar. İsa, Simun'un adını Petrus olarak değiştirdiğinde bu, yüz kırk dört bini sembolize ediyordu. Bu anlayış ayrıca, İngiliz alfabesindeki harf sıralarına karşılık gelen sayılarla Petrus'un adındaki harflerin çarpılmasıyla da sembolize edilir. Aynı tekniği 1863'e uygularsak 144

elde ederiz.

1863 ile uyumlu olan Musa'nın üç sembolünden ikisi, üçüncü dönemin de uyumlu olması gerektiğini ortaya koyar. Kadeş'in iki çizgisi akıllı ve akılsız bakirelerin hikâyesini tanımlar ve üçüncü dönem, ilahî bir işi gerçekleştirmek için insan çabasına başvurma girişimini tanımlar. Musa'nın Mısırlı ile yaptığı gibi insan gücüne güvenmek, tayin edilmiş otorite yerine insan otoritesine güvenmeyi temsil eder.

Kardeş White, kocasının “Tanrı halkıyla ilişkisinin bazı açılardan Musa'nın İsrail’le olan ilişkisine benzer olduğunu” belirtir. 1863’te Musa, James White tarafından temsil edildi. 1863’te James White bir Mısırlıyı öldürüyor, Mesih’e ikinci kez vuruyor ve Yeşu ile Kaleb tarafından ortaya konan “dinlenme” mesajını reddeden isyancılar için dua ediyor. Musa, Kayaya ikinci kez vurduğunda akılsız bir kız, İsrail’in isyancıları için aracılık ettiğinde ise akıllı bir kızdır.

Bu makaleyi, Musa'nın 1863'te bulunduğu ve altın buzağı isyanıyla temsil edilen paralel tarihte kendisine Tanrı'nın görkemini gösterildiği Çölde Sayım 14. bölümündeki pasajla bitireceğiz.

Bu pasajda Rab, İsrail’in isyankârlarıyla “ne kadar” daha uğraşmak zorunda kalacağını soruyor; bu, Yeşaya'nın altıncı bölümde Rab’be sorduğu sorunun aynısıdır. Çölde Sayım kitabı, meleklerin de Yeşaya 6:3’te belirttiği gibi, bu tarihi yeryüzünün Tanrı'nın yüceliğiyle aydınlandığı döneme yerleştirir. 9/11, 1844’ten 1863’e uzanan tarihin temel taşıydı ve Pazar yasası tepe taşıdır. Çölde Sayım’daki sahne, Rab’bin Yeşu ile antlaşma yaparken eski İsrail’in bir kenara bırakıldığı bağ ezgisi ya da bağ benzetmesinin bir tasvirinden başka bir şey değildir.

Bütün topluluk seslerini yükseltip feryat etti; halk o gece ağladı. İsrailoğulları'nın hepsi Musa'ya ve Harun'a karşı homurdandı; bütün topluluk onlara şöyle dedi: “Keşke Mısır ülkesinde ölmüş olsaydık! Ya da keşke bu çölde ölmüş olsaydık! Rab bizi neden bu ülkeye getirdi? Kılıçtan geçirilmemiz ve eşlerimizle çocuklarımızın av olup gitmesi için mi? Mısır'a geri dönmemiz bizim için daha iyi değil mi?” Sonra birbirlerine, “Kendimize bir önder seçelim ve Mısır'a dönelim,” dediler.

Bunun üzerine Musa ile Harun, İsrailoğullarının bütün topluluğunun önünde yüzüstü yere kapandılar. Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kalev, ülkeyi araştıranlardan olanlar, gıysilerini yırttılar. Ve İsrailoğullarının bütün topluluğuna şöyle dediler:

İçinden geçip araştırdığımız ülke son derece iyi bir ülkedir. Eğer Rab bizden hoşnut olursa, bizi bu ülkeye götürür ve onu bize verir; süt ve bal akan bir ülke. Yalnız Rab’be karşı isyan etmeyin, ülkenin halkından da korkmayın; çünkü onlar bizim için bir lokmadır: onları koruyan güç onlardan çekildi ve Rab bizimledir; onlardan korkmayın.

Ama bütün topluluk onları taşıyıp öldürmek istedi. O sırada Rab’bin yüceliği, İsrailoğulları'nın tümünün önünde buluşma çadırında görüldü. Rab Musa'ya dedi ki: Bu halk daha ne kadar beni öfkeli edecektir? Aralarında gösterdiğim bunca belirtiye rağmen bana ne zamana kadar inanmayacaklar?

Onları vebayla vuracağım, onları mirastan yoksun bırakacağım ve senden, onlardan daha büyük ve daha güçlü bir ulus yapacağım.

Ve Musa Rab'be dedi ki: O zaman Mısırlılar bunu duyacaklar (çünkü bu halkı onların arasından kudretinle Sen çıkardın); ve bunu bu ülkenin sakinlerine anlatacaklar. Çünkü Rab olan Senin bu halkın arasında olduğunu, Rab olan Senin yüz yüze görüldüğünü, bulutunun onların üzerinde durduğunu ve Senin gündüz bulut sütununda, gece ise ateş sütununda onların önlerinden gittiğini işittiler. Şimdi eğer bu halkın hepsini tek bir adam gibi öldürürsen, Senin ününü duymuş olan uluslar şöyle diyecekler: ‘Rab, bu halkı onlara ant içtiği ülkeye götürmeye güç yetiremediği için onları çölde öldürdü.’

Şimdi ise sana yalvarırım, Rabbimin kudreti, söylediğin gibi büyük olsun: Rab çok sabırlıdır ve büyük merhamet sahibidir; suç ve isyanı bağışlar, ama suçluyu asla cezasız bırakmaz; babaların suçunun cezasını çocuklara, üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar yükler. Sana yalvarırım, bu halkın suçunu merhametinin büyüklüğüne göre, Mısır’dan bugüne dek bu halkı bağışladığın gibi bağışla.

Rab dedi: Senin sözüne göre bağışladım; ama ben diri olduğum kadar, bütün yeryüzü Rab'bin yüceliğiyle dolacaktır.

Çünkü Mısır’da ve çölde yaptığım yüceliğimi ve mucizelerimi görmüş, şimdiye dek beni on kez sınımış ve sesime kulak asmamış olan bütün o adamlar, kesinlikle atalarına ant içtiğim ülkeyi görmeyecek; beni kızdıranlardan hiçbiri onu görmeyecek. Ama kulum Kaleb, onda başka bir ruh olduğu ve tamamen arımdan geldiği için, gittiği o ülkeye onu ben sokacağım; onun soyu orayı mülk edinecek. (O sırada Amalekliler ve Kenanlılar vadide yaşıyordu.) Yarın dönün ve Kızıldeniz yolundan çöle gidin.

Ve Rab Musa’ya ve Harun’a şöyle dedi: Bana karşı homurdanan bu kötü topluluğa daha ne kadar katlanacağım? İsrail oğullarının bana karşı homurdanmalarını işittim. Onlara de ki: Diri olduğum kadar gerçektir, diyor Rab: Kulaklarımda söylediğiniz gibi, size öyle yapacağım. Cesetleriniz bu çölde düşüp kalacak; ve sayılanlarınızın hepsi, tüm sayınıza göre, yirmi yaş ve üstünde olup bana karşı homurdananların hepsi, sizi içinde oturtacağıma ant içtiğim o ülkeye kesinlikle giremeyeceksiniz; Yefunne oğlu Kaleb ve Nun oğlu Yeşu dışında. Ama ganimet olacak dedikleriniz küçüklerinizin hepsini ben içeri sokacağım ve sizin hor gördüğünüz ülkeyi onlar tanyacak. Ama siz, cesetleriniz, bu çölde düşüp kalacak. Ve çocuklarınız kırk yıl çölde dolaşacak ve cesetleriniz çölde tükeninceye kadar sadakatsizliklerinizin cezasını çekecek. Ülkeyi araştırdığınız günlerin sayısına göre, yani kırk gün; her gün bir yıl sayılmak üzere, suçlarınızın cezasını kırk yıl çekeceksiniz ve sözümü bozduğumu bileceksiniz.

Ben, Rab, söyledim: Bana karşı bir araya gelmiş olan bu kötü topluluğun hepsine bunu kesinlikle yapacağım; bu çölde yok olup gidecekler ve orada ölecekler. Musa’nın ülkeyi araştırmaya gönderdiği adamlar geri dönüp, ülke hakkında iftira uydurarak bütün topluluğun onun aleyhine homurdanmasına neden oldular; ülke hakkında bu kötü haberi yayan o adamlar ise Rabbin huzurunda veba ile öldüler.

Ama Nun oğlu Yeşu ile Yefunne oğlu Kaleb, ülkeyi keşfetmeye giden adamlardandı; yine de sağ kaldılar. Sayılar 14:1-38.

Bu düşünceleri bir sonraki makalede sürdüreceğiz.